

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ (Ιω. 4, 5-42)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας που έγινε στις 20/5/2000)

1. Πίνεις και δεν ξεδιψάς

Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός δεν έκανε τίποτε μάταιο και έτσι για να περνά η ώρα. Ότι έκανε τα έκανε όλα με σκοπό, με πρόγραμμα και με την επιθυμία να μας βοηθήσει στη σωτηρία μας. Για να μας διδάξει με αυτό ότι και εμείς πρέπει να αγωνιζόμαστε, να μη σπαταλάμε τον χρόνο μας άδικα αλλά να τον χρησιμοποιούμε όσο μπορούμε περισσότερο για το καλό το δικό μας και των άλλων ανθρώπων.

Μας λέει το Ευαγγέλιο πως έτσι, φαινομενικά τυχαία, βρέθηκε ο Χριστός στην Σαμάρεια. Και έκατσε δίπλα στο πηγάδι που είχε φτειάξει ο πατριάρχης Ιακώβ. Για να ξεκουραστεί.

Ήλθε μία γυναίκα Σαμαρείτισσα και άρχισε να βγάζει νερό.

Της λέει ο Χριστός:

-Δος μου νερό να πιώ.

Εκείνη του απάντησε:

-Μπα, πως έτσι; Σαμαρείτες και Εβραίοι, δεν μιλιόμαστε. Δεν λέμε καλημέρα. Και συ Εβραίος μου ζητάς νερό;

Της απάντησε ο Χριστός:

-Αν ήξερες ποιός είναι αυτός που σου μιλάει, συ θα γύρευες νερό και θα σου έδινε νερό που όποιος το πιεί, δεν ξαναδιψάει ποτέ πια.

Η Σαμαρείτισσα, πήγαινε κάθε ημέρα στο πηγάδι του Ιακώβ για να βγάλει νερό να πιεί, να μαγειρέψει, να κάνει τις δουλειές της. Κάθε μέρα χρειαζόταν καινούργιο νερό. Και ήταν πάντοτε κουρασμένη και διψασμένη. Γι' αυτό μόλις άκουσε τα λόγια αυτά έκανε την σκέψη: «Και να ήταν μόνο αυτό; Μόνο η ανάγκη και η δίψα για το νεράκι από το πηγάδι; Πόσο καιρό προσπαθώ με

χίλιους τρόπους να δροσίσω την ταλαίπωρη ψυχή μου; Με λίγο φαΐ, με λίγο τραγούδι θα λέγαμε σήμερα, με κάποια επίσκεψη, με μια διασκέδαση. Είτε είναι νόμιμη, είτε είναι παράνομη, είτε είναι ευάρεστη στο Θεό, επιτρεπτή, είτε είναι απόλυτα απαγορευμένη. Και τι κάνω η ταλαίπωρη; Τι κέρδισα; Τι έχω; Κάθε ημέρα πιο φτωχή, πιο διψασμένη, πιο κουρασμένη».

-Καλά, του λέει, ξένη Εβραίε, καλά το λες, αλλά πώς θα μου δώσεις εσύ νερό; Κουβά δεν βλέπω, σχοινί δεν βλέπω. Πώς θα βγάλεις νερό να μου δώσεις;

Επαναλαμβάνει ο Χριστός:

-Αν ήξερες ποιός είναι αυτός που σου μιλάει, συ θα γύρευες νερό και θα σου έδινε το νερό της ζωής. Που όποιος το πιεί, δεν ξαναδιψάει πια.

Λέει η Σαμαρείτισσα:

-Δος μου, Χριστέ μου, αυτό το νερό,δος μου ξένη μου αυτό το νερό, για να μην έρχομαι κάθε ημέρα εδώ, να μην σκοτώνομαι να βγάλω νερό, να μην μένω σε όλη μου τη ζωή διψασμένη.

2. Χορταίνει ο άνθρωπος με την αμαρτία;

Και τότε ο Χριστός της είπε:

-Φώναξε τον άνδρα σου, να το δώσω σε κείνον αυτό το νερό για λογαριασμό σου.

Ήθελε να πει πως οι γυναίκες πρέπει να σέβονται τους άνδρες τους. Παράλληλα όμως έδειξε ο Χριστός ότι ήξερε τα πάντα και ότι όλα τα έκανε για τη σωτηρία του απολωλότος προβάτου.

Λέει εκείνη:

-Δεν έχω άνδρα.

-Μμμ, της λέει ο Χριστός, καλά που τα λες ότι δεν έχεις άνδρα. Πέντε άνδρες διαδοχικώς άλλαξες μέχρι σήμερα και τώρα έχεις έναν που δεν τολμάς να τον πεις άνδρα σου. Γιατί κάνεις κρυφά παράνομο πράγμα. Δεν είναι δικός σου άνδρας, είναι άλλης γυναίκας άνδρας.

Μπορείτε να καταλάβετε, από αυτά τα λόγια τι σοί γυναίκα ήταν η

Σαμαρείτισσα. Ήταν ένα ταλαίπωρο πλάσμα, που μη ξέροντας τι σημαίνει Θεός, τι σημαίνει ψυχή, τι σημαίνει αιώνια ζωή και τι σημαίνει «ύδωρ ζων», νερό αληθινό, που όποιος το πιεί δεν ξαναδιψάει, προσπαθούσε να γεμίσει την επιθυμία της, σώματος και ψυχής με νερό από επίγειο «πηγάδι». Με διασκέδαση, όποια και αν ήταν. Ας ήταν πορνεία και μοιχεία. Και άλλαζε τον ένα άνδρα μετά τον άλλο στα κρυφά. Περιμένοντας να χορτάσει. Αλλά πού να χορτάσει; Με τι να χορτάσει; Τρώει η ψυχή λιοκόκι; Χορταίνει η ψυχή με την όποια αμαρτία; Χορταίνει ο άνθρωπος; Ο έσω άνθρωπος χορταίνει με τα έργα του «έξω» ανθρώπου;

Του λέει η Σαμαρείτισσα:

-Άκουσα Χριστέ μου, άκουσα ξένη μου, πως θα ρθει κάποια ημέρα ο Μεσσίας, ο Χριστός, και όλα αυτά θα μας τα διδάξει εκείνος.

Της λέει ο Χριστός:

-Εγώ είμαι. Εγώ που σου μιλάω είμαι.

Και εκείνη την στιγμή η πόρνη, η μοιχαλίδα, το ταλαίπωρο πλάσμα, που έτρεχε για το νεράκι, για το δροσερό αεράκι, για το κρασάκι, για το φαγητό, μπας και βάλλει λίγη χαρά μέσα στη καρδιά της... Και έτρεχε στην πορνεία και στην μοιχεία μπας και χορτάσει... Ξέχασε ότι είχε βγάλει νερό, άφησε την στάμνα της εκεί και εξαφανίστηκε. Πήγε στην Σαμάρεια, στην πόλη, και τους είπε:

-Βρήκα έναν άνθρωπο που μου είπε όλες μου τις πράξεις. Δεν έρχεστε να δείτε μήπως είναι αυτός ο σωτήρας του κόσμου, ο Χριστός;

Μόλις η Σαμαρείτισσα γνώρισε τον Κύριο και κατάλαβε ότι είναι ο Μεσσίας, ο σωτήρας του κόσμου ο Χριστός, ξέχασε το νερό και ξέχασε και όλα εκείνα που μέχρι τότε πίστευε ότι δρόσιζαν την ψυχή της. Δροσίστηκε η ψυχή της από την αγγελία ότι ο Ιησούς είναι ο σωτήρας του κόσμου τόσο, ώστε ξέχασε πια όλες της τις επιθυμίες και τις ανάγκες. Άφησε την στάμνα της με το νερό και πήγε στη Σαμάρεια και είπε, «Ελάτε να δείτε. Αυτός είναι ο Χριστός;»

3. Αύτη η αλλοίωσις της δεξιός του Υψίστου

Από εκείνη την ημέρα και πέρα, η Σαμαρείτισσα, το ταλαίπωρο πλάσμα, που δεν είχε τίποτα μέσα του, και κυριαρχούσε στην καρδιά και φυσικά και στο σώμα της η αμαρτία, στη χειρότερη και στη βδελυρότερη μορφή της, και την έκανε αχόρταγη και συνεχώς δυστυχισμένη, μόλις άκουσε ότι ο Χριστός είναι

ο σωτήρας του κόσμου το δέχθηκε, το έβαλε μέσα στην ψυχή της και το χόρτασε τόσο ώστε φώναξε όλο τον κόσμο να το μάθει. Και πήγαν οι Σαμαρείτες να δουν τον Χριστό και πολλοί πίστευσαν.

Αλλά και η ίδια είχε χορτάσει τόσο πολύ, που δεν κράτησε την δωρεά του Χριστού μόνο για τον εαυτό της, αλλά έπιασε τις τρεις αδελφές, της που ήταν ίδια φάρα, ίδια κατάπτωση, ίδια διαφθορά, και τα παιδιά της που είχε αποκτήσει με παράνομους δεσμούς και τους μίλησε για τον Χριστό. Και οι αδελφές της και τα παιδιά της, ακούγοντας τα λόγια της, λόγια ανθρώπου που είχε γευθεί το «ύδωρ το ζων» και είχε χορτάσει και δεν διψούσε πια για τίποτε άλλο την πίστευσαν και δέχθηκαν τον Χριστό. Και από κει και πέρα όλοι τους ξεχύθηκαν στην οικουμένη για να κηρύξουν το όνομα του Χριστού.

Και ήρθε μία μέρα και μαρτύρησαν· και η αγία Φωτεινή η Σαμαρείτιδα και οι αδελφές της και τα παιδιά της, εσφάγηκαν όλοι για την δόξα του Χριστού.

Τι σημαίνει αυτό αδελφοί; Όταν ένας φάει και χορτάσει είναι γεμάτη η κοιλιά του. Αλλά όταν είναι γεμάτη η κοιλιά και δεν είναι γεμάτη η καρδιά, τρώει ο άνθρωπος, φτάνει μέχρι δω πάνω, ξερνάει και δεν αισθάνεται χορτάτος. Η καρδιά είναι αυτή που χορταίνει. Όχι η κοιλιά. Και καμία επιθυμία του σώματος δεν χορταίνει. Μόνο η καρδιά χορταίνει.

Όταν λοιπόν η Σαμαρείτισσα ήπια το ύδωρ το ζων του Χριστού, την πίστη στο Χριστό, όταν γνώρισε ότι ο Χριστός είναι ο σωτήρας του κόσμου, έπαψε να διψάει. Δεν θυμόταν ούτε φαί, ούτε νερό, ούτε πορνεία, ούτε μοιχεία, ούτε επιθυμίες του σώματος. Και δεν τις θυμόταν τόσο πολύ, και είχε χορτάσει τόσο πολύ, που δεν μπορούσε να το κρατήσει μέσα της, γιατί ήταν γεμάτη η καρδιά της. Και όποιον άνθρωπο και αν έβλεπε μπροστά της του έλεγε: «Το έχεις ακούσει; Το έχεις καταλάβει; Ότι ο Θεός έστειλε τον Υιό του στον κόσμο για να μας σώσει; Πίστεψε. Εγώ τον γνώρισα. Πίστεψα. Πρώτα ήμουν αχόρταγη για όλα. Και τώρα είμαι χορτάτη από όλα και δεν θέλω τίποτα πια». Αυτή είναι η αξία της χάριτος του Θεού· και της πίστης στο Θεό.

Την έπιασαν στο διωγμό και της είπαν:

-Αρνείσαι τον Χριστό;

Απάντησε η αγία Φωτεινή, η πρώην Σαμαρείτισσα:

-Τι να αρνηθώ; Την ευτυχία μου; Την χαρά μου; Την σωτηρία μου; Την καθαρότητά μου; Που με γλύτωσε από εκείνα τα ρυπαρά, από εκείνη την αθλιότητα; Τον Χριστό να αρνηθώ;

Την έσφαξαν και αυτή και τις τρεις αδελφές της και τα τρία παιδιά της. Και όλοι, ενώ τους έσφαζαν, ομολογούσαν ότι ο Χριστός είναι η ζωή και η

ανάσταση.

4. Αν χόρτασες, δεν ψάχνεις για αμαρτίες

Γράφει ένας μεγάλος περιηγητής:

«Γύριζα με το πλοίο και εξερευνούσα. Αλλά μας σώθηκε το νερό και έτσι ταξιδεύοντας στον ωκεανό, μέσα σε ένα απέραντο όγκο από νερά, πεθαίναμε από την δίψα. Και αγωνιούσαμε να φτάσουμε σε κάποιο μέρος να βρούμε μια πηγή, να πιούμε για να ζήσουμε. Ξαφνικά ενώ βρισκόμαστε σε ένα μέρος που φαινόταν ότι είναι θάλασσα απέραντη, βλέπουμε δίπλα μας μια βαρκούλα, που γλυστρούσε στα νερά. Τους βάζουμε φωνή αγωνίας:

-Πέστε μας, υπάρχει εδώ κοντά νερό;

Εκείνοι άρχισαν να γελάνε. Εξαγριώθηκαν οι θαλασσοπόροι:

-Εμείς πεθαίνουμε από την δίψα και σεις γελάτε;

-Ναι, γελάμε. Γιατί δεν ξέρετε που βρισκόσαστε. Είσαστε στις εκβολές του Αμαζόνιου. Που είναι το μεγαλύτερο ποτάμι στον κόσμο. Το νερό του, είναι το γλυκύτερο, το καθαρότερο και υγιεινότερο. Πάρτε και πιείτε άφοβα.

Πόσο θλιβερό είναι να κολυμπάει κανείς μέσα στο καθαρότερο νερό και να φοβάει από την δίψα! Αλλά κάτι ανάλογο παθαίνουμε και εμείς. Ζούμε στο χώρο της αγίας Ορθοδόξου Εκκλησίας. Από το πρωί μέχρι το βράδυ, όπου και να στραφούμε βλέπουμε τον δόξα του Χριστού.

Ερώτημα τώρα:

Ήπιες από το ζωντανό νερό; Χόρτασες; Άμα χόρτασες, δεν γυρεύεις αμαρτίες. Άμα γυρεύεις αμαρτίες δεν χόρτασες, δεν ήπιες. Κολυμπάς στο νερό της Ορθοδόξου Εκκλησίας και πίστεως και δεν το έχεις ακόμη πιεί.

Πότε πίνει ο άνθρωπος;

Μας το είπε η Σαμαρείτιδα. Όταν το βάλλει βαθειά μέσα στη καρδιά του, ότι ο Χριστός είναι ο Υιός του Θεού του ζώντος, ο σωτήρας και λυτρωτής του κόσμου. Αμήν.-